

Loutky ze skla

Jayk3M

To žluté slunce mi svítí do bytu,
Proklínám nahotu a náhodu,
Nalepím do nástěnného nápisu
A na zdi hnu konečkem prstu
A za ním nůž co zasmušile pozvednu
A zabiju tebe má lásko, zabiju tebe.

Bim bam!

Bojím se, bojím, to ty hodiny ve tmě,
Nebo ten úděl znaveného šlechtice,
Nebo mé štěstí, které spadlo ze střechy
A hledá oblek se kterým snad vypadá jak hárlekín
A hledá oblek, nezná cit,
Ski co můžeš přeskočit a nebo zkusit pochopit,
Že život jde i jinak žít,
Přečetl jsem špatný vtíp, komedie,
Fraška, společnost, zastav, realita, zákaz.

To žluté slunce mi do bytu bude svítit pořád,
Nahota už dávno nesálá a s náma navrátit se zkus, konzervativizm
us
A další černá plus, snad ještě orgasmus,
Urazil si velký kus, je na čase ti sehnat vůz,
Mám strach, že poslepu bys nemusel najít cestu.

Bim Bam!

Bojím se bojím, snad o tebe a o tvůj zrak,
Nad tebou je černý pták, co nezná cíl a krákorá,
Nad tebou je kalendář, co počítá, že musíš vstát
A v jeho listech můj diář jehož tajemství umírá
A nade mnou je déšť a slyšíš jeho hlas,
V jeho náručí usínáš, když se nikdo nedívá,
Nad tebou jsem já, jenom já, jako matný diamant,
Jenom jsem si hrál, já už pádím, pápá